

rig Leilighed dertil, naar Sagen kommer tilbage fra Udvalget; han kan da vist faae al den Leilighed dertil, han ønsker. Er der imidlertid saa mange Besynderligheder, mener jeg, at dette maa være et Bevis for, at Sagen bør overgives til nye Overveielse. At det derfor skulde være umuligt, at Lovforslaget skulde kunne komme ud, er der ingen Grund til at tro. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem har særlig Kundskab i saa Henseende, men det forekommer mig, at her tværtimod er Grund til at vente, at det er en Sag, hvori man kan opnaa Overenskomst med Ministeren. Kan det paagjældende Udvalg ikke det, tror jeg virkelig, at selve Forslaget er forkasteligt. Jeg synes derfor ikke, at der er nogen Risiko ved at overgive Forslaget til det nævnte Udvalg, og jeg skal altsaa støtte dette Forslag med den Tilføielse, at jeg synes, det vilde være mærkeligt, om man ikke nærmere vilde overveie denne Sag, om hvilken der er saa delte Meninger. Det forekommer mig ogsaa beynnderligt, at den ærede Minister, uagtet Thinget igaar — rigtignok med et lille Overtaal af Stemmer, men som dog grændse op til henad Halvdelen af Medlemmerne — omdannede Forslaget, dog i Dag atter er fremkommen med akkurat det samme Forslag, som blev forkastet igaar. Jeg tillader mig altsaa at støtte dette Forslag om Henviisning til det omtalte Udvalg.

Steenstrup: Jeg vil gjerne være med til at vedtage Forslag, der sigte til at forbedre Kommunikationsmidlerne, men naar et saadant Forslag skal presses igjennem begge Thing med Dampkraft, baade med Hvi- og Lavtryk, kan jeg ikke være med dertil. Dette Lovforslag er blevet forelagt i Landstinget; jeg kan ganske vist ikke huske, naar det skete, men det er ikke meget længe siden, og det kan altsaa ikke siges, at Medlemmerne af dette Thing have kunnet sætte sig ind deri, førend det kom ind i Folkethinget, navnlig paa en Tid, da Arbejderne ere saa anstrengende, som de have været i den sidste Tid. Dette Forslag var til 2den Behandling igaar, og hvorledes skulde da et Medlem kunne stille Forslag, som kunde blive modtaget af den ærede Minister? Hvorledes skal man i en Fart kunne samle 15 Medlemmer? Det er komplet umuligt. Næderne her ere langvarige og trættende, og det er ikke let paa Gader og Stræder at sanke 15 Medlemmer. Jeg har selv forsøgt paa at opstille andre Ændringer, der ikke vare saa vidtgaende som det Forslag, der blev vedtaget igaar, og hvorved der altsaa kunde være viist mere Smødefommen imod den ærede Minister, evd der ganske vist er viist ham ved det igaar vedtagne Forslag, men det har været komplet umuligt. Det forekommer mig derfor, at der ikke er anden Mulighed for at faae denne Lov vedtagen med nogenlunde taalelige Ændringer end at henvise den til et Udvalg.

Naar det ærede Medlem fra Randers (S. Ree) siger, at der vil gaa flere Dage hen dermed, svarer jeg dertil: Hvor staar det skrevet, at et slikt Lovforslag — og det foreliggende er virkelig temmelig vigtigt — naar det kommer ind i den 11te Time, skal gjennemgaa i Thinget og vedtages, fordi Thinget skal hjem? Hvorfor skulle vi ikke i Dag have et Forslag om en Grundlovsforandring, for at faae det vedtaget inden Paasteugen? Det kunde jo lige saa godt ske. Der er endnu 3 Gange 24 Timer tilbage, og i den Tid kunne vi have hele Grundloven. Jeg kan ikke være med til denne Dampfart, og derfor stemmer jeg for, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Formanden: Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 9de Valgkreds har Ordet.

Tugen: Jeg frasalder Ordet.

Rosod: Det er lidt vanskeligt at stemme over dette Lovforslags Henviisning til Dampudvalget, thi man kjender jo ikke dette ærede Udvalgs Medlemmers Mening om denne Sag; man veed ikke, om de ere stemte for at fremme den eller for at hæmme dens videre Fremme. Jeg for mit Vedkommende kan ikke med frelst Samvittighed forsvare at afgive min Stemme herom, før vi have hørt nogle i den Retning afgjørende Udtalelser fra det ærede Udvalgs Medlemmer, og i Særdeleshed fra dets ærede Formand, om deres Opfattelse af denne Sag.

Berg: Jeg finder det meget loyalt af det ærede Medlem, der har foreslaaet Udvalgs Medsættelse, at han foreslaar Sagen henviist til et bestaaende Udvalg; thi det letter jo aabenbart Forhandlingen, for saa vidt det er nødvendigt at faae dette Forslag meget hurtigt vedtaget. Jeg maa være ganske enig med min ærede Gjenbo fra Trø deri, at det ikke kan gaa an, at Ministeren kommer og siger: Nu er jeg kommen i Lanke om, at jeg ikke kan forsvare at lade et Forhold bestaa længere, og derfor forlanger jeg det i Løbet af nogle Dage forandret efter min Recept og ikke efter Andres; thi, dersom vi skulde følge denne Anvisning, vil vor Behandling af saadanne Spørgsmaal i Virkeligheden kun blive en ren Formsig. Jeg tror, at der er Fare forbundet med overhovedet at gjøre os det til Bane at jage Spørgsmaal igjennem, som Medlemmerne i Almindelighed ikke kunne sætte sig ind i og ikke en Gang de enkelte Medlemmer i Særdeleshed kunne faae Tid at sætte sig ind i og forhandle med Andre, der have Interesse for Sagen, forinden de afgjøre den. Det Spørgsmaal, der her ligger for, er efter min Opfattelse ingenlunde uvigtigt. At betro Administrationen Bemyndigelse til at idømme Bøder indtil 200 Rd., som, sammenlignet med almindelige Bødebestemmelser, er en